

BRASSÓI LAPOK

P O L I T I K A I N A P I L A P.

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó, Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ.

Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. újak üzletében

Felelős szerkesztő:

Dr. Vajna Gábor,
ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezletni:

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

8 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr.
2 hasábos garmondsor 8 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyílttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyílttéri cikkek díja előre fizetendő.

Tanév előtt.

Brassó, aug. 23.

A nagy vakáció boldog órái lassanként leperegnek. Még néhány nap s eljön újra szeptember: megkezdődik a tanév. Már tatarozzák a tantermeket, melyekben az ifju nemzedéket az életre fogják előkészíteni. Letörlik a katedréről és a padokról a tavalyi port. Kicsiny és nagy diákoknak már az új tankönyvek beszerzésén jár az esze; a szülők sok kisebb-nagyobb hétköznapi gondja mellé pedig megjelenik egy másik gond. A gyermek jövője veti előre árnyékát. Minden gondolatukat az a kérdés foglalja le, hogy: mivé neveljük a fiut!

Az apa és az anya tanácskozik. Az a gondolat, hogy gyermekek jövő pályáját döntenek el, szinte ünnepies zománczccsal vonja be ezt a hátralevő néhány hetet. S éppen ez a szeretet sugalta gondolat keveri a szülőket a legnagyobb tévedésekbe. A szegény: urat akar nevelni fiából. Az iparos és kereskedő azért taníttatja a gyermekét, hogy ügyvéd vagy orvos

legyen belőle. Beteges ambíció ez, mely sokkal szomorubb, semhogy ezt a jelenséget gyermekeink pályaválasztásánál figyelmen kívül hagynunk szabadna. Csak a statisztikai kimutatásokra tudunk hivatkozni. A számok e labirintusa hidegen beszéli el, hogy hányan válnak évente a beteges ambíció áldozataivá. Mikor egy életpályáról, a jövő megélhetéséről van szó, akkor nincs helye olyan aprólékos szempontoknak, mint a hiuság.

Mennyi megszámlálhatatlan utja van a boldogulásnak! Vannak, a kik híres ügyvédeké válnak, mások a mérnöki pályán alapítják meg a jövőjüket. De ki merné azt állítani, hogy a kereskedői vagy az iparosi pálya nem alkalmas arra, hogy a boldogságról és megelégedésről szőtt ideálokat meg hozza. Természetesen a szegény és szerencsétlen emberek rendszerint szűk látókörűek. Ők az egész világból csak a gazdag és szerencsés embereket látják. Pedig minden pályán kell dolgozni s ha már munkáról van szó, akkor a szurtos kötény munkásai ép oly tiszteletreméltók, mint azok, a kik tollal keresik meg kenyerüket.

Az az alkalom, a melynek kapcsán ezeket elmondjuk, minden esztendőben újból és újból megjelenik s mindannyiszor nem kis fejtörést okoz a szülőknek. Az az izgatottság, a melylyel a pályaválasztás problémáját tárgyalják: eléggé indokolt. Még a legobjektivebben gondolkozó agy is könnyen megtévelyedik a sok kínálkozó pálya között. Nem csoda tehát, ha ebben a tétovázásban a praktikus józan ész huzza a rövidebbet s a mámak hiusága győzedelmeskedik.

Nálunk az a szokás, hogy meghorannak egy-két pályát, például a jogit vagy az orvosit, s más husz jövővelmező pályára nem akad magyar ember. Így nincs vegyészünk. Az egyre alakuló gyárak drága pénzen alkalmaznak a külföldi mérnököket és vegyészeket, de ez nem ötlük a magyar szülők szemébe. Építészeink is külföldről hozzák a jobb rajzolókat. Pedig nem szabad megelégednünk arról, hogy nekünk van technikánk, magasabb foku tanodánk, mindenféle szaktanfolyamunk, kereskedelmi, ipari és keleti akadémiánk. Csak azok vannak kevesen, a kik ezekbe az új iskolákba

A „Brassói Lapok” tarczája.

A háromszéki harangok. *)

(1849. július 2.)

Irta: Harmath Jenő.

Szörnyű idő, itélet van,
Véres napokra ébredünk,
Koczkára van minden téve:
Szabadságunk, becsületünk.

Vad viharként dul az ellen,
Vigasztalan sötét éjbe
Csillag helyett rémes tényt szór
Égő házak lángkévéje.

Csak egy sziget a magyar már,
Pusztul és fogy egyre jobban...
A keleti határszélen
Testvér nemzet szive dobban.

*) A Tordai Műkedvelő- és Színügypártoló Egyesület által a Gábor Áronnak emelendő szobor javára 1899. aug. 15-én rendezett hangversenyen szavalta: Bölöni Vilmos.

I.

Háromszéken a tornyokban
Egyre szólnak a harangok,
Tudj' az Isten oly ijesztőn
Össze-vissza szól a hangjok.

Az öregebb mély bánattal
Kong-bong intve szent imára,
Mintha talán végpusztulás
Következnék a világra.

Éleshangu halálharang
Belejajgat sirva-riva,
Mintha millió árvának
Édes anyját tennék sirba,

A vészharang riogatva
Kiáltoz a levegőbe:
«Zug a vihar! Jön az ellen,
Betört már a székelytöldre!»

Hunn-ivadék, Csaba népe
Halálhozó tenger ellen
Hullámtörő sziklaként áll:
Ágyu nélkül — fegyvertelen.

II.

Zúgva-bugó szent harangok
Háromszéken elnémulnak,
Gábor Áron parancsára
Imára most nem kondulnak.

A «Mária üdvözletre»
A mi eddig lágyan zsongott,
Dörgő ágyu lett belőle,
Villámot szórt, halált osztott.

Foly a csata, tut az ellen,
Székelysereg mégis szótlan,
Ellenségnek ágyujától
Gábor Áron tekszik holtan.

Nem kondulhat gyászharang sem,
Ott van az is a csatában,
Száz halált szór mennydörögve
Bosszuálló haragjában.

III.

Háromszéken a tornyokban
Újból szólnak a harangok,
A templomba hívogatva
Méla-busan szól a hangjok.

beiratkoznak. A finomabb iparcikkeket még mindig külföldről hozzák. Iparvállalatainkat német, francia és angol emberek vezetik. Nem titok az sem, hogy kereskedelmünk is nagyrészt német. Mi ennek az oka? Az, hogy minden, a mi jövedelmező nálunk, az többnyire idegen kézben van, magyar ember szégyeli az olyan munkát, a melyhez le kell vetni a kézelőt.

Dicselkedve szokták emlegetni, hogy fiskális állam vagyunk. Mit dicsékszünk vele? Hogy sok a perünk? Bizony ennél sokkal nagyobb dicsőség lenne, ha azt mondhatnók, hogy oly fejlett az iparunk, hogy teszem azt tüért nem kell a külföldre menni, mert még ezt a piczi szerszámot is külföldről hozzák be.

Most mikor újra kinyitják az iskolákat, mikor újra időszertüvé válik az a kérdés, hogy fiainkat milyen pályára neveljük: akkor gondolják meg ezeket a fontos kérdéseket. Elvégre nem vagyunk már fiatal nemzet, három évvel ezelőtt ünnepeltük ezeréves fennállásunknak évfordulóját. Ideje tehát, hogy kissé más szemmel nézzük a kereskedői és ipari pályát mint eddig, mert be kell látnunk, hogy mégis ezek a legjövödelmezőbb pályák.

Belföld.

Brassó, aug. 23.

Szathmáry Györgynek, a nemzeti állam és népoktatás bajnokának, a magyar néptanítók közadakozásból siremléket emeltek s annak ünnepélyes leleplezése mult hétfőn volt a Kerepesi uti temetőben.

A budapesti rendőrség följelentés folytán letartóztatott egy külbelki korcsmárost, ki ellen az a gyanu merült fel, hogy egy nála lakó gyengeelméjű magánzónak mintegy 50.000 írtnyi értékpapírját a magánzó halála után ellopta.

A nagyváradi függetlenségi párt folyó hó 27-én gyászünnepet rendez a 48-as szabadságharc orosz vértanújának, Rulikovszky Kázmér ezredes emlékeztérére.

Külföld.

Brassó, aug. 23.

Ő Felsege szeptember hó 16-án érkezik Stájerországba. Villach városát, melyet Steinwender képvisel a reichsrathban, az uralkodó nem fogja meglátogatni.

A Milán király elleni merényletben való bűnrészség és felségsértés miatt indított bünvizsgálatot befejezték. Összesen 40 embert fognak e vád miatt a rögtönítélő bíróság elé állítani.

Németország tesztült figyelemmel tekint a császárra. Legközelebbi elhatározása a miniszterium ujjaalakítása lesz.

Dreyfus-pör tegnapi tárgyalásán megjelent Latori, kit nagy óváczióban részesítettek.

HIREK.

Brassó, aug. 23.

— Kinevezés. Gr. Majláth Gusztáv r. kath. püspök György Illést brassói hitoktatóvá nevezte ki.

— Püspöki körlevél. Gr. Majláth Gusztáv erdélyrészi r. kath. püspök a napokban bocsátotta ki 7-ik körlevelét, melyben intézkedik a ritusok sz. kongregációjának körlevele értelmében Jézus sz. Szive tiszteletének emeléséről; közli azok nevét, a kik a csiksomlyói lelki sz.-gyakorlaton részt vettek s elrendeli a gyász-isteni tiszteleteket Erzsébet királyné halálának évfordulójakor.

— Zsebtolvaj a vasuton. A napokban Kis-Kapus és Medgyes között elfogtak egy utazó zsebtolvajt, a ki Schönhauer Pál jövedicsi (Nagy-Küküllő megye) paptól egy pénztárczát lopott el, a melyben 3 fnt 80 kr. volt. A zsebtolvaj, a kinek neve L a x Benjamin és zemplénmegyei illetőségű, mindent tagadott a rendőrség előtt. A kihallgatás folyamán kiderült, hogy Lax ismeretes zsebtolvaj Rendőrségünk ma átadta a járásbírósnak. — Ugyancsak a napokban történt Kis-Kapuson, hogy White londoni kalapgyáros meg Louiti bey budapesti török főkonzul a fővárosba menet, beültek az étkezőkocsiba. Mire megvacsoráltak és fizetni akartak, mind a ketten bámulva vették észre, hogy hiányzik a pénztárczájuk, a melyben pénzükön kívül igazolványaik is voltak. Mivel utközben sehol sem szálltak le, bizonyos, hogy a vonaton történt a lopás. Vajjon az elfogott Lax Benjamin nem volt-e szintén jelen ez alkalommal is a műténél?

— Német színház. Tegnap este volt Barsecsu bucsutellépte majdnem üres ház

Az Urnak szent zsámolyához
Buzgó fohász, ima szálljon:
«Legyen áldott hős emléked
Ágyuöntő Gábor Áron!»

Mese a havasi rózsáról.

— A „Brassói Lapok” eredeti tárczája. —

Messze, havas hegyeken túl, ott a hol a Bucsecs sziklaóriásai az éggel ölelkeznek, áll a tömösi kastély.

Egy kis paradicsom a havasok közt, ezeregyéjszakai keleti pompa hóborította hegycsucok aljában. A vándor, kit utja arra visz, csendes áhitattal élvezi a természet és emberkéz e közös csudáját, s önkéntelen arra gondol, hogy az édennek, ha létezett, ezen a helyen kellett feküdnie.

S ennek az isteni zugnak a koronája, a ki szebb és hiresebb mind e természeti csudánál, a havasi rózsza—Éva grófkisasszony. Haja ében, csillagszemek kékje ragyogóbb a Cohinoornál, arcza lágy bársonya a bibor és tej vegyülete, — termete hajló pálmához hasonló.

És zarándokoltak a rózsza csudálására szépek és gazdagok s a rózsát mellére tűzni nem tudta egyik is.

* * *

Mikor az alkony édes félhomálya ül a tömösi tündérkertre, mikor a Bucsest már hamvaskék köd uszsa körül, időnkint megjelenik a legmagasabb csucson a «Bucsecs kísértete», az ide-oda mozgó szellemalak.

A vándor keresztet vet s messzi elkerüli a tájat, a benszült oláh meghuzza magát kunyhójában s kettős lakatra zárja ajtaját.

— Miatyánk, ments meg a gonosztól.

S ekkor odaül az ablakába Éva, a grófkisasszony s imádkozik torrón, áhitattal:

— Én istenem, hadd jusson el szerencsésen — hozzám.

Ez az ima elüzi a kísértetet, eltűnik a csucsról...

Halkkal, zajtalanul nyílik az ablak s betoppan rajta a «Bucsecs kísértete», a dőlczeg Juon.

A leány ajkára az öröm édes, elfojtott sikolya ü.

— Én édes szentem, én szerelmem.

Tovább nem szólhatott, a sok gondolat csóközönbe fuladt. A félhomályban a csókok beszéltek csupán.

Milyen más is volt a Tündér Ilona arcza most, csupa bódító mosoly, csupa odaadás. Véghetlen gyönyörrel nézett végig az criáson.

A Juon pedig elébe ült a földre, ölébe tette az Éva apró lábait s térdére nyugtatva hatalmas, szép fejét, úgy nézett áhitattal a ragyogó csillagokba s suttogott gyöngéd, szépséges dolgokat, a miktől könyes lett a szép leány két szeme.

— Istenem, szivem drágaköve te, hát gondoltál-e rám is egy kicsit annyi szép gavallér közt? Lásd nem jöhettem hamarabb, messze jártam. Érezted, tudtad-e szép királyném, mily veszélyben voltam!

Nem tudta, de azért utólagosan is a sze-

meféhérijég elhalványodott tőle, szinte sirva susogta:

— S az alatt nekem unalmas ficsurokkal kellett tánczolnom, zongoráznom.

Hirtelen eszébe jutott valami. Pajkosan a Juon nyakába kapaszkodott, majd komikus komolyságot erőltetett magára.

— Tudod édesem, menyasszony vagyok.

A férfi arcza elborult.

— Jobb is az úgy, mondta azután. Ugy sincs célja ennek a mi életünknek.

— Nem úgy, te rossz, duzzogott a a szép hölgy. El nem hagyjuk azért mi egymást. Tudod, a papa kényszerített, hát én beleegyeztem. Az nap megyek vele az oltár elé, a mikor a havasi hiénát akasztani vizsik Ha, ha, úgy-e jó ötlet.

Oly édesen kaczagott rajta, a szeme is könyes lett bele.

— Nagyon jó, — nevetett az óriás.

— El nem fogják ők azt. Sokkal gyávabbak, semhogy meg mernék támadni.

— No angyalom, ha ők nem mernek érted megverekedni a havasi hiénával, hát meg sem is érdemlik, hogy a havasi rózsza az óvók legyen.

— Pedig bizony nem mernek. Hisz annak talán még te se vagy elég erős.

— Nem-e?

Olyant villantak rá azok a nagy szemek.

— És ha száz poklon kellene keresztültörnöm, hogy hozzád jussak én csillagom, nem tenném-e?

előtt. — Ma este a «Grand Hotel» termében folytatják az előadásokat. Holnap Klinkhoff Emmy a társulat soubrettejének jutalomjátéka lesz s ez alkalommal színre kerül 333,333 frt 33¹/₃ kr. című énekes bohózat. Amint a mai szinlap hirdeti, még csak 3 előadás lesz.

— **Tolvajok szövete.** Lapunk egyik közelebbi számában írtuk, hogy a rendőrség lopás miatt elfogta Kertész Géza, Hirváter Ignác és Sármási Ferencz suhanczokat. A vizsgálat folyamán kiderült, hogy az elfogottak egyike, Hirváter Ignác egy szervezett tolvajbandának a tagja s a másik két elfogott szintén tagja óhajtott lenni a társaságnak s ebből a célból vitték véghez az említett lopást, mely egyuttal elfogatásukkal végződött. A további nyomozás erélyesen folyik.

— **A kém.** Ezen címmel az «Egyetértés» tegnapi száma hosszabb hírt közöl „a brassói 7. hadtest tüzérezred» egyik közlegényéről, a ki nagyon megunta a katonaszkodást és megszökött ezredétől. — E hírre csak az a megjegyzésünk, hogy Brassóban a 7. hadtest tüzérezred állomásozik, hanem a 34. hadosztály tüzérezred. Az «Egyetértés» által említett 7. hadtest tüzérezred **Temesvárt** van állomásban.

— **Furfangos tolvaj.** Both Ignác 14 éves csizmadiainas az este belopódzott Munteán Vaszilie bolgárszegi korcsmáros földszinti helyiségébe s ottan elbujva megvárta, a míg a tulajdonos az emeleti szobába tért nyugodni. Ekkor csöndesen kutatni kezdett a korcsmában, a hol csakhamar rá is akadt két órára és vagy 5—6 oláh pénzre. Az órákat s a pénzt magához véve, az ablakon kiugrott az utcára. A szerencse azonban itt elhagyta a fiatal tolvajt, mert egy arra czírkáló rendőr meglátta s rögtön utána ir-

modott. Both Ignác egyenesen mestere lakására szaladt, hol a rendőr letartóztatta. Midőn megmozdították sem az órákat sem a pénzt nem találták meg nála, valószínűleg futás közben eldobálta azokat.

— **Nyilvános versenytárgyalás.** A m. kir. brassói 24. honvéd gyalogezred értesítése szerint a brassói állomáson a m. kir. honvédség részére 1900 évi január hó 1-től 1904 évi december hó végéig terjedő 5 (öt) év alatt, — a fogarasi, kézdivásárhelyi és csikszeredai állomásokra pedig 1900 évi január hó 1-től, 1900 évi december hó végéig terjedő 1 (egy) év alatt szükséges **k e n y é r é s z a b** és pedig a brassói állomásokra nézve folyó évi szeptember hó 25-én, a többi állomásokra nézve pedig folyó évi október hó 6-án, a helybeli honvéd laktanyában levő kezelő bizottsági irodában, az említett napokon reggel 8 órakor kezdődő nyilvános versenytárgyaláson fog biztosítani. — Az e tekintetben kiadott hirdetmények valamint a részletes «Feltételek füzet» a jelzett hivatalos helyiségben a tárgyalási napokig az érdeklődők által a hivatalos órák alatt betekintheők, hol ezen ügyre vonatkozólag a netán kívánt felvilágosítás is készséggel meg fog adadni.

— **Lopás.** A vasuti állomásnál az este ellopták egy utasnak a kofejét. A tett teljesítés folytán a rendőrség letartóztatta Urkon Pált, a kit a lopás gyanúja terhel.

— **Korcsmai összeszólalkozás vége.** Alsó-Vist fogarasmegyei község egyik korcsmájában a napokban Gyuricza Ferencz és Pisel Lipót összeszólalkoztak. Gyuricza F. elhagyva a korcsmát lesbe állott és midőn Pisel Lipót hazafelé tartott, agyonütötte. A gyilkos Gyuriczát tette után rögtön elfogták.

— **Mikor nőülhet a honvéd-altiszt?** A honvédelmi miniszter körrendeletet inté-

zett a katonai hatóságokhoz az altisztek nőülési ügyében s elrendeli, «miszerint jövőben a nőülési engedélyek csak abban az esetben adassanak meg, midőn a szándékolt nőülés által az anyagi viszonyok lényeges javulása kétséget kizárólag biztosítottnak látszik.» Szóval a fődolog: a **h o z o m á n y**.

— **20 krért egy tanya gazdaság.** A Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége az idén rendezi első mezőgazdasági kiállítását Szegeden. E kiállítással kapcsolatban egy tárgysorsjáték is rendeztetik, melynek húzása a kiállítás utolsó napján — szeptember 10-én — tartatik meg. Az első főnyeremény 50.000 korona érték, melyet a sorsjáték rendezésére szervezett intézetek készek készpénzben, vagy egy szegedi mintaszerűen berendezett tanyai gazdasági gépek és eszközök képezik, melyek szintén beválthatók készpénzre. Kötelességünknek tartjuk olvasóink szíves figyelmét e **s o r s j á t é k r a** felhívni, tekintettel arra a hazafias és közhasznú célra, a melyet az előmozdítani igyekszik, annál is inkább mert egy-egy sorsjegyet a legszegényebb ember is megvehet, lévén ára csak 20 kr. Mint értesülünk e sorsjáték iránt szokatlan élénk az érdeklődés s a sorsjegyek nagy kelendőségnek örvendenek.

Nyiltér*) Figyelmeztetés.

Alól írott ezennel értesitem tisztelt vevőimet, miszerint az üzletemben mint bolti szolga alkalmazva volt Gergely János, a ki követeléseim beszédésével is meg volt bízva; több rendbeli sikasztása miatt folyó hó 3-án üzletemből el lett bocsátva s ez időtől fogva nincs följogosítva részemre fizetéseket átvenni.

Illó tisztelettel

Szőllősy Zs.

*) Ezen rovat alatt közlöttékért felelőseget nem vállal a szerkesztőség.

Bizony hitte, tudta, hogy megselekedné. Mik is ehhez képest az ő irakkos gavallérai. Oly jól esett neki, hogy ez t szereti . . .

Alkonyatkor érkezett a Juon, miriád csillag ragyogott az égboltozaton, a mikor eltávozott. Halkan az ablakpárkányra szökött, onnan hintette utolsó csókjait a kéjtől félig alélt istenére.

Sokáig bámult a szép Éva a fényes csillagokba s susogott lassan, mintha kérdené tőlük:

— Vajjon találkozik-e vele?

Letérdelt s buzgón imádkozott.

— Mindenható isten óvd meg a havasi hiénától!

Egy éve látta először Juont. Szenvedélyes hegyászó volt. Egy szép délután bizony eltévedt a szűk hegyi sikátorok közt. A nap már letűnt s az egész vidéken misztikus csönd uralkodott. Éva zsibbadtan, agyonfáradva dőlt a mohos sziklapadra. So-hase gondolt vándorlásai közben a havasi hiénára, a ki réme a tisztességes embereknek, a ki embervért iszik, különösen az eltévedt szép leányokét . . . Most eszébe jutott a szörnyű rabló. Félelemtől lázas szemei előtt megjelent a vén, kegyetlen rabló s kéjvágyon tapasztotta rá a szemeit.

Hirtelen léptek hallatszottak. Lassan emelte fel a szép hölgy selymes pilláit. A ki előtte át nem volt hasonló semmiféle szörnyhöz. Délceg, szép alak volt — a Juon. A leány szemei rátapadtak merőn, boldogan. Bzonyára ott volt a hiéna, hogy kiszívja a vérét, mint sok más leányét, de megjelent

ez a félisten, az ő daliája, s megriadt, elszökött a gyáva. Gyönyörrel nézett az ijura, ajkai önkéntelen susogták:

— Köszönöm.

Az idegen pedig csak bámult, aztán megszólalt lágy hangon:

— Domnasora, szép domnasora, itt nem maradhat. Az éj leszáll s a visszatérés már most is nehéz.

Éva nem felelt, de nem is ellenkezett, mikor az óriás fölkapta, könnyen, mint a pihét, gyöngéden, mint a pólyás gyermeket s vitte biztos, szilárd léptekkel a csillagos sötétben. Azt sem kérdezte tőle ki ő, micsoda a foglalkozása, csak azt érezte, hogy szíve minden dobbanása neki szól. Mikor fölvette, mikor megérintette olyan édes borzongás fogta el. Nem félt, átfogta a nyakát erősen s boldogan hajtotta türtös fejcskáját a vállára.

A Juon pedig macskaügyességgel szökött szikláról sziklára, uttalan utakon, a mikre más a lábát sem merné tenni.

Hirtelen megállt. Éva kinyitotta szemét s meglepetten látta maga előtt a kastély rácskapuját. Ily hamar! A lovagja menni akart. Megállította s félénk hangon kérdezte tőle, hogy hívják.

— Ne kutassa szép domnasora. Nem jó azt magának megtudni, mondta szomorú hangon.

Hirtelen lehajolt, megcsókolta a grófleány ruhája szegélyét, aztán eltűnt, mielőtt Éva magához tért volna bámulatából. Csak a tovasuhanó árnya látszott a sziklák között.

Sokáig állt a tündér s bámult az ár-

nyék után, majd lassan megindult a kastély felé. Olyan boldog, olyan elégedett volt.

— Se treaska domnedu! Áldassék isten szent neve. A környék réme eltűnt, a havasi hiéna vasban várja az akasztófa fölállítását. Zugtak a harangok, a nép imádkozott.

A tömösi kastély kék budóárjában térdel a szép Éva is, imádkozik buzgón, zokog örömeiben. Mily nagy is az isten, hogy meghallgatja a gyöngye, szerelmes kis lány fohászkodását. Most már nincs mitől féltenie a szíve bálványát.

Jobbján az édesapja, szemben vele a vőlegénye ül a kocsiban, mely a vesztőhelyre viszi őket. Éva látni akarja a hiéna végét, hogy annál nyugodtabban hajthassa kis fejét Juon vállára.

Mozgás jelzi, hogy közeledik az elítélt. Mily szép, mily deli, bizony nem látszik rajta a sok gyilkosság.

A havasi rózsza előtt ott állt lánczra verve Juon, a hős, a szép. . .

Éva dermedni érezte a szívét, testét. Behunyná a szemét, nem bírja, mereven, tetetlenül bámul a hollófűrtő szép főre, a fényes szemekre, amelyek most is boldog nyugalommal, édesen ragyognak rá, mint akkor.

Mikor az alkony köde elfogja a Bucsecs bérceit, ott ül a kék budoár ablakában Éva, az asszony, s várja, lesi a szép Juont. . .

Szegedi Mezőgazdasági Kiállítási Sorsjegyek. Főnyeremény 50.000 korona

értékben

és több, kisebb nagyobb nyeremény, összesen
1006 nyeremény 100.000 korona értékben.

Egy sorsjegy ára 20 krajczár.

Az összes nyereményt kivánatra 20% levonással azonnal: készpénzben beváltja Budapesten: a „Hermes” Magyar Általános Váltóüzlet-Részvénytársaság, V. Dorotya-utca 8., vagy Szegeden a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank.

Ezen pénzintézetek a nyerő kívánságára készek az

50.000 korona értékű főnyereményt
Egy hasonértékű szegedi mintasze-
rűen berendezett tanyai gazdasággal

is becserélni.

Huzás Szegeden, a kiállítás utolsó napján, 1899.
szept. 10-én este 6 órakor.

Sorsjegyek kaphatók bank- és váltóüzletekben, az összes dohánytőzsdékben és egyéb elárúsító helyeken.

Viszontelárúsítók forduljanak a kiállítást rendező

Gazdasági egyesületek Országos Szövetségéhez
Budapest, IX., Üllői-ut 25., Köztelek.

57/899.

Hirdetmény.

A helybeli aut. orth. izr. hitközség részéről ezennel közhirre tétetik, miszerint a Hirscher-utca 9. szám alatti újonnan díszesen berendezett templom ülései mai naptól a hitközség Lensor 26. szám a. irodájában kiadatnak.

Az ülések az irodában levő tervrajz szerint, — kívánatra a templomban is megtekinthetők — azonnal a jegyzésnél fizetendőek.

Brassó, 1899. augusztus hó 23-án.

A brassói aut. orth. izr.
hitk. előjárósága.

Gyermekek avagy felnőtt leányok

teljes ellátásba vétetnek

egy polgári iskolai tanítónőnél, a hol zongora oktatásban is részesülhetnek. Zongora használatra a házhán van.

Társalgási nyelv magyar és német.

Tudakozódhatni:

Stenner Lujzánál
zenetanító.

Vár-utca 106. szám.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

Erdélyi természetes borok!

!! A borfogyasztó t. közönség különös figyelmébe !!

Kedvező bevásárlásaim folytán azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a legjobb bor-vidékekről való tiszta természetes erdélyi borokat — u. m.

kitűnő asztali és csemege borok palaczkok és hordókban

— legolcsóbb árak mellett ajánlhatom.

Nagyobb vételnél árengedmény és díjtalan házhoz való szállítás.

Palaczkok vétel árban visszavétetnek.

Kapható a raktranyán, Bolonya, Kut-u. 13.

továbbá a fióküzletomban, O-Brassó Hosszu u. 30.

és a Gabel-féle schwechati sörcsarnokban.

Becses pártfogást kérve,

kiváló tisztelettel

NEUSTÄDTER KÁROLY

Iroda: Bolonya, Kut-utca 13. sz. Telefon szám 185.

Erdélyi természetes borok!

J. Gräf és Tsa

ékszerüzlete

3

Kapu-utca

3

Leggazdagabb választék ékszer- arany és ezüst árukban
továbbá szép választék China ezüst-árakban.

Csak szolid árak igen mérsékelt árak mellett.
Új tárgyak elkészítése, javít, aranyozás és ezüstözés, valamint vésések mindenféle
fémbe mérsékelt árak mellett pontosan és szolidon eszközöltetnek.

Leptulajdonos: Trattner H. Nyomatott Brassói Lapok: nyomdájában Nyomdatulajdonosok: Trattner H. és társ.